

عنوان مقاله:

نقش نظم سلسله مراتبی فضاها بر افزایش امکان قلمروپایی فضاهای تعاملی در مجموعه های مسکونی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ساناز مقدس زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه گیلان، رشت

حمزه غلامعلی زاده - دکتری معماری، استادیار دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت

خلاصه مقاله:

انسان نیازمند آرامش، احساس امنیت در زندگی خصوصی خود و محترم شمردن قلمرو خویش از جانب دیگران است و سامان دهی محیط زندگی وی، جز از طریق اتخاذ شیوه های صحیح در مشخص ساختن عرصه های خصوصی و عمومی زندگی او و ایجاد سلسله مراتب فضایی میسر نیست. ایجاد چنین ساختاری، احساس تعلق به محیط را به فرد القاء نموده و او را در روابط اجتماعی موظف و مسئول می سازد. اما در ساخت وسازهای معاصر، فقدان عرصه های تعریف شده زندگی، در طراحی مجموعه های مسکونی، منجر به انزوای اجتماعی و کاهش سطح تعاملات ساکنین آنها شده است. فضاهای تعاملی این مجتمع ها که به سبب عدم تفکیک مناسب، تعلق پذیر نیستند، فضاهای کنترل نشده ای تولید می کند که برای سامان دهی آنها راهبردهای معماری به تنهایی پاسخگو نیست، بنابراین لازم است سلسله مراتب فضاهای عمومی تا خصوصی به طور جد مورد توجه قرار گیرد. پیش اصلی این است که سلسله مراتب فضایی چگونه بر امکان قلمروپایی فضاهای مجتمع مسکونی تاثیر می گذارد و چه عواملی در تعریف عرصه های تعاملی زندگی نقش دارند بر همین اساس، عرصه بندی و سلسله مراتب فضایی همچون متغیری مستقل بر امکان قلمروپایی فضاهای تعاملی مجتمع مسکونی به عنوان متغیری وابسته مورد بررسی قرار گرفت. تحقیق حاضر از نوع تحلیلی- توصیفی است و شیوه گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای صورت گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد سلسله مراتب فضایی و عرصه های زندگی تعریف شده، بر امکان قلمروپایی فضاهای تعاملی مجتمع مسکونی تاثیر دارد و از این طریق می توان به سطح مطلوبی از روابط اجتماعی بین ساکنین مجتمع های مسکونی دست یافت.

کلمات کلیدی:

سلسله مراتب، قلمروپایی، فضاهای تعاملی، مجموعه مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001539>

